

КАТО ГИ ПРОСТРѢШЬ, ДА ГИ КРАСТОСАШЬ
 ЁДИНАТЪ ВРАХЪ ДРЪГІАТЪ, И ТАКА
 ДА СЪДИШЬ, НО ТРѢБА СЕКОГИ ДА СЪ-
 ДИШЬ ПРИБРАННУ И ПОЧТЕННУ: ЗАЩО
 МАКАРЪ ДА СИ И ПО ГОРЕНЪ ѿ ДРЪ-
 ГИТЪ, НО И ПРЕДЪ ПО МАЛКИТЪ ДА ПО-
 КАЗВАШЬ ЧЕЛОВѢЧЕСТВО, НЕ Ё НѢЩО
 БЕСПѢТНО.

ЛД. И КОГА ХОРАТЪВАШЬ, ДОВОЛЕНЪ
 БАДИ ДА ОУПОТРЕКЛАВАШЬ ТОКМУ А-
 ЗЫКАТЪ, АНѢ ДА ОУПОТРЕКЛАВАШЬ ЗА-
 ЕДНУ И РЪЦЪ И НОЗЪ, И ДА СИ ТРІЕШЬ
 РАЦЪТЪ ЕДНА СОСЪ ДРЪГА, ИЛИ ДА СИ
 СТИСКАШЬ НОЗЪТЪ И ДА ГИ ОУДРИШЬ
 ѿ ЗЕМЛАТА, И ДА ГЛѢДАШЬ НА ОКОЛУ
 ДРЪГИТЪ КОГА ХОРАТИШЬ: ЗАЩО ТОВА
 Ё БЕЗЪМНО ДѢЛО. ЗА ТОВА КОГА ХО-
 РАТЪВАШЬ, ДА ТИ СА ОУТВЕРЖДЕНИ О-
 ЧИТЪ НА ОНОГОВА, СЪ КОГОТО ХОРА-
 ТЪВАШЬ, НО НЕ ПАКЪ ТОЛКОВА БЕЗЪ
 ПРИ-